

[Forsvarsministeren.]

ordinær Militærtjeneste, en Understøttelse, der var lig den Pengehjælp, han i Sygdomstilfælde havde Ret til at oppebære fra Sygekassen.

Der skete en Ændring i disse Bestemmelser ved Lov af 15. Maj 1939. I Forsorgslovens § 281 blev der fastsat Regler om en udvidet Hjælp til den samme Kreds af Personer, idet Hjælpens Størrelse ikke begrænsedes og der anlagdes en mildere Transgbedømmelse. Der kan saaledes ydes Hjælp til Fortsættelse af Lejemaal af Lejlighed eller Butik, til Afdrag paa Gæld stiftet til Erhvervelse af Genstande, der er anskaffet til den paagældendes Husførelse eller til erhvervsmæssig Brug, samt til Betaling af Underholdsbidrag, der ikke kan udbetales forskudsvis af det offentlige. Hjælp efter § 281 er Særhjælp.

Socialministeriet har under 18. November 1939 udtalt, at Forsorgslovens § 281 efter sin Formulering kan komme til Anvendelse under al Indkaldelse, bortset fra Rekruttiden og den i umiddelbar Fortsættelse heraf følgende Deltagelse i fortsat Øvelse, fortsatte Tjeneste som Befalingsmandselev og pligtige Tjeneste som værnepligtig Befalingsmand o. lign.

Endvidere er Socialministeriet enig med Krigs- og Marineministeriet i, at Personer, som holdes inde ud over det Tidspunkt, til hvilket de normalt skulde have været hjemsendt, er i den Forstand ekstraordinært indkaldt, at Bestemmelsen i § 281 vil kunne komme til Anvendelse.

Det ærede Medlem vil af de Oplysninger, jeg her har givet, se, at Forholdet paa det omtalte Omraade ikke er saa ringe, som det undertiden faar Udseende af gennem Artikler, der nu og da har staaet i Bladene i den senere Tid. Sagen bør sikkert tages op til fornyet Overvejelse, men jeg har ment, man gjorde bedst i at vente, indtil hele Spørgsmaalet om Landets Forsvar til sin Tid tages op til Forhandling.

Forholdet er ogsaa det, at om nogle ganske faa Maaneder er samtlige de værnepligtige med ganske faa Undtagelser unge Mennesker paa ca. 21 Aar, og af dem er der sikkert ikke mange, der har været saa letsindige at etablere sig som Forsørgere, forinden de har aftjent deres Værnepligt.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Udtalelser om de Vanskeligheder, som Befalingsmændene inden for Hær og Flaade har staaet over for, deler jeg ganske de Anskuelser, han har fremsat. Forlægningen af Garnisonerne fra Jylland til Fyn medfører naturligvis for mange Befalingsmænd meget store Vanskeligheder, og her er det selvfølgelig Ministeriets Pligt at gøre, hvad det formaar, for at hjælpe paa de vanskelige Forhold, som disse Befalingsmænd er kommet ind i.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen udtalte sig ret udførligt om en Udnævnelse, der for ikke saa længe siden fandt Sted ude paa Orlogsværftet. Det ærede Medlems Udtalelser mundede ud i en skarp Bebrejdelse til Orlogsværftets Ledelse og Marineministeriet.

Jeg har undersøgt den paagældende Sag ret nøje allerede paa et tidligt Tidspunkt, og jeg maatte give Orlogsværftets Ledelse Ret i, at der her ikke var Tale om en slet og ret Kontorstilling; det var en Indkøbsleder, man skulde have, og derfor maatte den paagældende, der blev ansat, have særlige Forudsætninger. Stillingen blev opslaaet ledig, og som den bedste blandt et stort Antal kvalificerede Ansøgere ansattes en 35-aarig Mand med den ønskede teoretiske — han er cand. polit. — og mange Aars praktisk Uddannelse i et af Landets vellede og største Industriforetagender. Indehaveren af en Stilling som den, der er Tale om, bør være i Besiddelse af baade teoretiske og praktiske Kvalifikationer, ikke mindst naar det som her drejer sig om Ledelsen af Orlogsværftets Indkøbs- og Ekspeditionskontor. Det maa naturligvis, saa vidt gørligt er, være Regelen, at Avancementsstillinger i en Virksomhed som Orlogsværftet er forbeholdt de i Forvejen ansatte. Dette er ogsaa Tilfældet. Men har man i et bestemt Tilfælde ikke Manden med de fornødne Kvalifikationer, skal Direktøren for Orlogsværftet ikke have Bebrejdelser, fordi han gik uden for det, der er Sædvane, tværtimod. Orlogsværftets Direktør er en saare samvittighedsfuld Embedsmand, og han er stillet i Spidsen for en Virksomhed, hvortil Staten stiller Krav om Ledelse efter erhvervsmæssige Principper.

For øvrigt er Forholdet for Kontorpersonalet paa Orlogsværftet det, at der er